

РЕШЕНИЕ

№ 719

гр. София, 08.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Геновева Йончева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **10217** по описа за **2024** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. П. Я. срещу решение № 3613 от 06.08.2024 г., постановено по НАХД № 8259/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав, с което е изменен Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 6367708/21.09.2022 г. на СДВР, издаден на основание чл.189, ал.4, вр. с чл.182, ал. 4, вр. с ал.1, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от с.з., в частта на възприетото в ЕФ основание за повторност по чл.182, ал. 4 ЗДвП, при което определената глоба в размер на 100 лева е намалена от съда на 50 лева.

Касационната жалбата не съдържа конкретни доводи за отмяна на въззивното решение. Упреците на касатора преимуществено касаят законосъобразността на ЕФ. Защитната теза се основава на твърдение за липса на доказателство, установяващо въведеното в процесния пътен участък ограничение на скоростта на движение. Искане за отмяна на въззивното решение и на ЕФ. Претендират се разноски.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юр.к. М., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, при което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалвания правен резултат, районният съд е приел за установено, че на 21.09.2022 г. в 12:57 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч. за населено място, е извършено нарушение на скоростта с л.а. „Б.”, рег. [рег.номер на МПС], установено и заснето с автоматизирано техническо средство CORDON M2 № MD1196, като установената стойност на скоростта била 70 км/ч след приспаднал толеранс от -3%.

За извършеното нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е издаден оспореният ЕФ, в който е отразено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ, Серия К, №5376277/21.10.2021 г. За констатираното деяние на И. П. Я., в качеството му на регистриран собственик на МПС, на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл. 182, ал.4, във вр. с ал. 1, т. 2 ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

Първоинстанционният съд е потвърдил възприетата съставомерност на административното нарушение, както от обективна, така и от субективна страна. Изменил е ЕФ, отричайки наличието на повторност по смисъла на т. 33 от § 6 от ДР на ЗДвП, при което е намалил определената с него санкцията на 50 лв.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

При постановяването му не е допуснато нарушение на закона. Въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени обстоятелства и съответните правни изводи. При правилно изяснена фактическа обстановка въззивният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран жалбоподателят. Обвинението е подкрепено от приобщените към административнонаказателната преписка документи, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в електронния фиш фактическа обстановка. Съдебният състав подробно се е аргументирал защо дава вяра на всяко едно от приетите по делото доказателства. Изследвани са всички релевантни за спора обстоятелства. Обсъдени са в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях съдът правилно е приел, че оспорващият е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Нарушението е заснето с мобилна система за видеоконтрол, при наличието на контролни органи на мястото на регистриране на нарушението. Представен е протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 19.09.2016 г. на МВР, от който е видно, че използваното АТСС е тип "CORDON", с фабричен номер MD1196, разположено до пътното платно, съгласно приложения снимков материал, и настроено според изискванията за обслужване от производителя и нормативните предписания, с посочен срок на годност за експлоатация – до 13.06.2027 г. Според отразеното в протокола общото ограничение на скоростта в посочения пътен участък е 50 км/ч в населено място, което не е обозначено с поставен пътен знак.

Възражението на касатора за липса на доказателство, установяващо въведеното ограничение на скоростта на движение на процесния пътен участък е неоснователно. Видно от съдържащите се в кориците на НАХД № 8259/2024 г. писмени доказателства, както и от мотивите на обжалваното решение, въззивният съд е обсъдил този въпрос, след като е събрал релевантните за изясняването му доказателства и е посочил, че от данните, представени от Столична община – проект за организация на движението и схема, на посочения пътен участък няма поставени пътни знаци от вида В26, посочващи скорост различна от тази за населено място – 50 км/ч, към датата на нарушението, поради което максимално разрешената скорост на движение на ППС към 21.09.2022 г. е била 50 км/ч съгласно чл.21 ал.1 ЗДвП.

Изложеното сочи, че проверяваното съдебно решение е правилно и следва да се остави в сила. Електронният фиш законосъобразно е изменен в съответствие с правомощието на съда по чл. 63, ал. 7, т. 4 ЗАНН, тъй като обосновано е прието, че нарушението към датата на извършването му /21.09.2022 г./ не е повторно по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП /при данните за инициирано оспорване от лицето на предходно издаден му ЕФ серия К № 5376277/21.10.2021 г./. В тази връзка следва да се отбележи, че срещу този правен резултат не е подадена касационна жалба от СДВР, поради което съдът не намира за необходимо да излага допълнителни съображения по този въпрос.

С оглед изхода на спора претенцията за присъждане на разноски от страна на ответника е основателна, поради което и на основание чл. 63д, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на СДВР следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Така мотивиран Административен съд София-град, IX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3613 от 06.08.2024 г., постановено по НАХД № 8259/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав.

ОСЪЖДА И. П. Я. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: